

2008. május 22., csütörtök

- a Bizottság rendelkezésre bocsátja a szükséges forrásokat annak biztosításához, hogy ezek valódi javulást eredményezzenek, különösen az OECD tesztekre vonatkozó iránymutatás programjához (TGP) a közeljövőben kirendelendő megfelelő végzettséggel és tapasztalattal rendelkező személyzet pályáztatásával. Megvizsgálja az OECD TGP titkárságának nyújtandó pénzügyi támogatás lehetőségét, különösen az alternatív tesztelési módszerek szabályozási elfogadására összpontosítva,
 - a Bizottság szorosan nyomon követi az OECD folyamatot minden egyes esetben annak biztosítására, hogy ennek során ne következzen be indokolatlan késedelem. Ennek része minden egyes alternatív módszer előrehaladásának rendszeres időközönkénti következetes ellenőrzése. Egy-egy konkrét módszerrel kapcsolatos bármilyen indokolatlan késedelem esetén a Bizottság elindítja a kérdéses módszer szabályozási elfogadására irányuló uniós eljárást;
2. felfogása szerint a belső eljárások ésszerűsítése és felgyorsítása a jóváhagyástól a szabályozási elfogadásig tartó teljes folyamatra vonatkozik, kihagyások nélkül;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az érintett felek teljes körű részvételét a jóváhagyástól a szabályozási elfogadásig tartó folyamatban;
 4. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a rendeletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítására 2008 végéig, az 1. pontban foglalt kötelezettségvállalások végrehajtásának próbájaként;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig nyújtson be jelentést a Parlamentnek e kötelezettségvállalások teljesítéséről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Állat-egészségügyi stratégia (2007–2013)

P6_TA(2008)0235

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) (2007/2260(INI))

(2009/C 279 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0539), („Állat-egészségügyi stratégiáról szóló közlemény”), melynek alapelve: „jobb megelőzni, mint gyógyítani”, valamint az ezen közleményt kísérő (SEC(2007)1189 és (SEC(2007)1190) bizottsági személyzeti munkadokumentumokra (hatásvizsgálat és a hatásvizsgálat összefoglalása)
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0147/2008),
- A. mivel az állategészségügy szorosan kapcsolódik az emberi egészséghez, hiszen fennáll bizonyos betegségek közvetlen vagy közvetett átadásának veszélye;
 - B. mivel az állategészségügy gazdasági jelentőséggel bír, hiszen az állatbetegségek csökkentik az állattenyésztés mértékét, az állatok halálához és leselejtezéshez, valamint az ezekből következő gazdasági veszteségekhez vezetnek;

2008. május 22., csütörtök

- C. mivel az állatok élő, érző lények, és védelmük és megfelelő kezelésük a 21. század Európájának kulturális és civilizációs kihívása;
- D. mivel a nagyobb járványkitörések gyakran társadalmi eltolódáshoz és szociális problémákhoz vezethetnek a vidéki területeken;
- E. mivel az állatjólét az egyik, de nem az egyetlen olyan tényező, amely hozzájárul az állatok egészségéhez, és azt mind etikai, mind erkölcsi, mind pedig társadalmi és gazdasági szempontok is indokolják, és szilárd tudományos alapokon kell nyugodnia;
- F. mivel a kereskedelem egyre inkább globalizálódik, az állati termékekkel folytatott kereskedelem pedig mind az EU-ban, mind pedig nemzetközi szinten növekszik;
- G. mivel fontos az állat-egészségügyi kérdésekben az európai és globális szintű koordinált együttműködés;
- H. mivel az állat-egészségügyi intézkedések eredményessége nem csupán a megtett közigazgatási intézkedésektől, hanem valamennyi érintett tájékoztatáson alapuló, elkötelezett együttműködésén is alapul;
- I. mivel az állatbetegségek elleni küzdelem legmegfelelőbb módja elsődlegesen előfordulásuk megakadályozása, a „jobb megelőzni, mint gyógyítani” elvvel összhangban, és mivel az „oltás jobb a szükségtelen lesejtezésnél”;
- J. mivel nincs különbség a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatokból származó termékek és a nem vakcinázott állatokból származó termékek minősége között, de az uniós és az unión kívüli piacok esetleg nem fogadják el a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatokból származó terméket, az állattartóknak és más piaci szereplőknek pedig megfelelő garanciákra van szükségük arra vonatkozóan, hogy a piacok készek árcsökkentés nélkül befogadni e termékeket;
- K. mivel a nyitottabb határok, az élelmiszer iránti megnövekedett globális kereslet, a világkereskedelem, az emberek globális mobilitása, a globális felmelegedés és az illegális kereskedelem megnövekedett állat-egészségügyi kockázatokhoz vezet;
1. üdvözli az EU állat-egészségügyi politikájára vonatkozó, stratégiai jellegű megközelítés kidolgozását; ezenfelül támogatja az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben meghatározott átfogó célokat, célkitűzéseket és elveket, amelyek lehetővé fogják tenni az EU számára az új járványos állatbetegségek rohamával szembeni megelőzési mechanizmusainak és felkészültségének megerősítését;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben előírtaknak megfelelően terjesszen elő cselekvési tervet;
 3. figyelmezteti a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben megállapított, 2007-től 2013-ig tartó időkeretet lehetetlen betartani, mivel az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleménnyel kapcsolatos tárgyalások még mindig zajlanak és az annak végrehajtásához szükséges alapvető jogszabály 2010-nél előbb nem fog megszületni;
 4. e tekintetben nagyobb ambícióra és hosszabb távú szemléletre szólít fel a Bizottság részéről a jogalkotási javaslatának előterjesztésekor, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy előnyök származzanak a többi tárgyalásból, amelyek a jövőben az EU költségvetési forrásait és politikai prioritásait fogják érinteni;
 5. helyesli az EU-ban egy egységes állat-egészségügyi jogi keretben megvalósuló új stratégia/szakpolitika kialakítására irányuló kifejezett törekvést, amely megfelelően figyelembe veszi az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) előírásait és iránymutatásait;
 6. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők, állattenyésztők és tulajdonosok alapvető szerepet töltenek be az általuk gondozott állatok egészségének megőrzésében és javításában, valamint a betegségek megelőzésében és kimutatásában;

2008. május 22., csütörtök

7. hangsúlyozza, hogy az állatorvosi és az állattenyésztői szakma szerepe igen fontos, hiszen a szakosodott és proaktív szolgáltatások – mint például az állat-egészségügyi tervezés – kialakításának és nyújtásának elővalában kell állnia; aggályát fejezi ki az EU egyes vidéki területein tapasztalható állatorvoshiány miatt;
8. hangsúlyozza továbbá az emberek által az állatbetegségek elterjesztésében a megnövekedett mobilitás eredményeként játszott szerepet;
9. egyetért az állat-egészségügyi stratégia azon célkitűzésével, hogy többet kell befektetni megelőző intézkedésekbe és az ellenőrző rendszerbe, ezáltal csökkentve a járványok kitérésének valószínűségét; egyetért a „jobb megelőzni, mint gyógyítani” elvvel;
10. hangsúlyozza, hogy nincs különbség a vakcinázott állatokból és a nem vakcinázott állatokból előállított termékek között;
11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a vakcinázott (védőoltást kapott) állatokból származó termékek az unióban mindenütt forgalmazhatók legyenek;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a vakcinázott állatokból származó termékek nemzetközi szintű elfogadását;
13. jóváhagyja a Bizottság állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében meghatározott jövőképet és szándékot, miszerint „az érintett felekkel folytatott széles körű konzultáció” és „az állatok jó egészségi állapota iránti szilárd elkötelezettség” meg fogja könnyíteni a stratégiai célokkal összhangban lévő prioritások meghatározását, valamint az elfogadható és megfelelő szabványok mibenlétének vizsgálatát;
14. üdvözlí az állatok egészsége és jóléte közötti kritikus viszonynak az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményben történő felismerését, és elvárja, hogy a jövőbeli szakpolitikában ezt a két kérdést együtt kezelendőknek tekintsék;
15. érdeklődéssel várja az állatok szállítása során igénybe vett állomáshelyekre vonatkozó előkészítő projekt eredményét és annak a felmérésnek az eredményeit, amely kitér az állatok szállítása és az ellenőrzési pontokon való állomásoztatása során jelentkező szükségletekre és egészségi állapotukat javító szükséges eszközökre;
16. üdvözlí azt a tényt, hogy a stratégia kiterjed az Európai Unió területén lévő valamennyi állat egészségre, így a – kifejezetten nem említett – kóbor állatokéra is, ha fennáll annak kockázata, hogy betegségeket adnak át más állatoknak vagy embereknek;
17. üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy az érdekeltek és a fogyasztók által kezelt kockázatról kommunikációs stratégiát fogad el; rámutat, hogy – noha Európában az állattartás biztonságosabb, mint korábban bármikor, valamint hogy azt szigorúan ellenőrzik – a nyilvánosság e területtel kapcsolatos felfogása messze nem kielégítő, ami néhány új keletű válság esetében már problémákat okozott a piac számára a bizalom elvesztése miatt;
18. támogatja a Bizottság állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében meghatározott és megcélzott „célcsoportot”: „az állattulajdonosokat, az állatorvosi szakma tagjait, az élelmiszerláncban tevékenykedő vállalkozásokat, az állat-egészségügyi ágazatokat, az állatvédő csoportokat, a kutatókat és oktatókat, a sport- és üdülési szervezetek irányító testületeit, az oktatási intézményeket, a fogyasztókat, az utazókat, a tagállamok illetékes hatóságait, az EU intézményeit és a tenyésztéstechnikai szakma képviselőit”;
19. rámutat arra, hogy az állat-egészségügyi stratégiának ki kell terjednie a vágóhidakra, az állatszállító vállalkozásokra, valamint az állati takarmány-gyártókra és beszállítókra is, figyelemmel az adminisztratív egyszerűsítésre is;

2008. május 22., csütörtök

20. rámutat, hogy az állat-egészségügyi stratégiának – a megelőzésen alapuló megközelítésén keresztül – ki kell dolgoznia mind a kedvtelésből tartott állatok és a gazdátlan állatok ellenőrzéséhez, mind pedig a zoonózisok és az állat-egészségügyi problémák elterjedésének megakadályozásához szükséges jogi és pénzügyi intézkedéseket; a stratégiában különösen vakcinázási programoknak és – különösen, amennyiben a vakcinázás jelenleg nem lehetséges – a gazdátlan kutyák és macskák által átvitt betegségekkel kapcsolatos más megelőző intézkedéseknek kell szerepelniük; a Bizottságot sürgeti a zoonózisok elterjedése, valamint az emberek és kedvtelésből tartott állataik mobilitása miatt bekövetkező esetleges gazdasági és társadalmi következmények értékelésére;
21. rámutat arra, hogy a javasolt stratégia akkor hozhat kedvező eredményeket, ha egyértelmű és átlátható rendelkezéseket állapítanak meg az egyedi intézkedések finanszírozásáról, amit az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közlemény elmulasztott megtenni; kritikával illeti a Bizottságot azért, hogy a fent említett közleményében nem utal a politikájára vonatkozó finanszírozási követelményekre;
22. hangsúlyozza, hogy – az egyenlő feltételek biztosítása érdekében – egyértelművé kell tenni az EU, a tagállamok és a mezőgazdasági ágazat szerepét az állat-egészségügyi intézkedések – mint például a mezőgazdasági üzemek biológiai biztonságának biztosítása, a vakcinázási programok, a tudományos kutatás és a magasabb szintű állatjóléti normák – finanszírozásában; és felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza ezeket a kérdéseket az állat-egészségügyi stratégiáról szóló közleményében;
23. felhívja a figyelmet arra, hogy a közös állat-egészségügyi politika az EU egyik leginkább integrált politikája, valamint hogy e politika finanszírozását javarészt a közösségi költségvetésből kell biztosítani, ami azonban nem zárhatja ki a tagállamok és mezőgazdasági termelők pénzügyi felelősségét;
24. elismeri, hogy az EU-n belüli és az azon kívüli piacok ennek ellenére nem mindig hajlandók vakcinázott és védett húst importálni; hangsúlyozza, hogy az állattartók és más piaci szereplők garanciákat igényelnek arra vonatkozóan, hogy árcsökkentés nélkül fogják tudni termékeiket eladni; ezt olyan kritikus kérdések tartja, amelyet a Közösségnek gyorsan kell megoldania az áruk szabad mozgásának garantálása érdekében;
25. rámutat a baktériumok antibiotikumokkal szembeni ellenállásának egyre növekvő problémájára jó néhány állattenyésztési ágazatban, ami a közegészségügy tekintetében is problémákhoz vezethet; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő az e problémával kapcsolatos elemzést, és amennyiben szükséges, mellékeljen ahhoz javaslatokat az állat-egészségügyi stratégia keretében;
26. elégedetlenségének ad hangot az olyan jelek miatt, amelyek arra utalnak, hogy az egyedi intézkedéseket „meglévő” alapokból finanszírozzák, és felszólítja a Bizottságot, hogy a 2009-ben kezdődő költségvetési tárgyalásokra vonatkozó érvelései elkészítésekor javasolja a jelenlegi állat-egészségügyi alap lehetőségeinek fokozását;
27. rámutat az állat-egészségügyi intézkedések EU-szintű koordinációjának fontosságára, és felszólítja a Bizottságot, hogy játsszon az eddiginél aktívabb koordinátori szerepet;
28. felhívja a figyelmet – a növekvő globális mobilitás, az ételmiszer iránti növekvő igény, a növekvő nemzetközi kereskedelem és az éghajlatváltozás következményeként – a fokozódó állat-egészségügyi kockázatokra; hangsúlyozza továbbá, hogy megfelelő sürgősségi vakcinázási stratégiára van szükség mind a már létező, mind pedig az újonnan megjelenő betegségek vonatkozásában;

1. pillér – Az EU beavatkozása prioritásainak megállapítása

29. elismeri, hogy rendkívül fontos a kockázat meghatározása és kategorizálása, ideértve a Közösség számára elfogadható kockázati szint, továbbá a kockázat csökkentésére irányuló intézkedés viszonylagos prioritásának meghatározását is; úgy véli, hogy egyértelmű erőfeszítések szükségesek az olyan helyzetek meghatározására, amelyekben a járvány kockázata megnő és meghaladja az elfogadható szintet, továbbá ezek következményeinek meghatározására is;
30. rámutat arra, hogy az intenzív állattenyésztő rendszerekben a magas állománysűrűség növelheti a betegségek elterjedésének kockázatát és veszélyeztetheti járványvédelmet, amennyiben nem megfelelő járványvédelmi intézkedéseket alkalmaznak, továbbá hogy ugyanez más állattenyésztő rendszerekben is bekövetkezhet, ha a járványvédelmi intézkedéseket nem megfelelően hajtják végre;

2008. május 22., csütörtök

31. rámutat a gazdaságok közötti távolság jelentőségére a járványos megbetegedésekkel szembeni védekezés tekintetében;
32. elismeri, hogy az EU az állatok szállításával kapcsolatban olyan szigorú szabályokat alkalmaz, amelyek kielégítik a magas állatjóléti normák, a betegségmegelőzési és járványvédelmi intézkedések iránti igényt; és sürgeti, hogy e magas szintű normákat valamennyi tagállam teljes körűen hajtsa végre; úgy véli, hogy az állati termékeket az EU-ba behozó országoknak be kell tartaniuk a szabályokat az állatjólét és egészség magas színvonalának globális szinten történő elősegítése és biztosítása érdekében; rámutat az élőállatok hosszú távú szállításával kapcsolatos potenciálisan fokozottabb kockázatra, ami magában rejt a betegségek terjesztésének lehetőségét és akadályozza a járvány-ellenőrzési intézkedéseket ott, ahol nem megfelelő járvány-megelőzési intézkedéseket alkalmaznak; ezzel kapcsolatosan úgy véli, hogy fokozottan kell ellenőrizni és szükség esetén szigorítani az élő állatok szállítására vonatkozó egészségügyi és állatjóléti szabályokat; felszólít egy integrált elektronikus európai állat-nyilvántartási rendszer gyors bevezetésére, beleértve a tehergépjárművek GPS-alapú nyomon követését is; úgy véli, hogy az állatjólét tekintetében a szállítás minősége fontosabb annak időtartamánál;
33. úgy véli, hogy azt is figyelembe kell venni, hogy a globalizáció, az éghajlatváltozás és az emberek mozgása olyan tényezők, amelyek kedveznek az állatbetegségeknek, ami nehezebbé teszi az ellenük való védekezést;
34. hangsúlyozza egy egységes kommunikációs stratégia szükségességét az új állat-egészségügyi stratégia vonatkozásában, amelynek valamennyi érintett fél uniós, nemzeti és helyi szintű, szoros együttműködésével kell zajlania;

2. pillér – Az uniós jogi keret

35. osztja azt a nézetet, hogy a jelenlegi uniós állat-egészségügyi keret bonyolult és széttagolt, és azt egyszerűsíteni kell; nézete szerint az állategészségügyre vonatkozó alapvető szabályokat – lehetőség szerint – egyetlen jogalkotási aktusban kell megállapítani;
36. hangsúlyozza továbbá, hogy a jelenlegi, összekapcsolódó és egymástól függő politikai intézkedésekből álló csomag helyébe lépő és az OIE és a WHO/FAO Codex Alimentarius ajánlásait, normáit és iránymutatóit különösen tiszteletben tartó, egységes jogi keret kell, hogy a stratégia központi eleme legyen, anélkül, hogy figyelmen kívül hagynák az olyan európai szabályokat, mint például az átláthatóság és az összes érdekelt részvétele, és úgy, hogy az uniós egészségügyi helyzet ne romoljon;
37. egyetért abban, hogy fontos azt biztosítani, hogy az indokolatlan nemzeti vagy regionális állat-egészségügyi szabályok nem jelentenek akadályt a belső piac működésében, és különösen hogy a járvány kiterjedésekor alkalmazott források arányban vannak a fennálló veszéllyel, és ezeket nem használják indokolatlan kereskedelmi megkülönböztetési célokra, különös tekintettel a vakcinázott állatokból származó termékekre;
38. nézete szerint az EU jogi kerete egyértelműen és kellően rugalmas módon kell, hogy meghatározza az állatok tulajdonosainak kockázati helyzetekben fennálló kötelezettségeit, ideértve a nem kereskedelmi célokra tartott állatok tulajdonosait is, elkerülve a nemkívánatos konfliktusok és viták kialakulását; úgy véli, hogy a betegségeknek a vadon élő állatok körében történő megfékezése szintén a megelőző stratégia lényeges elemét képezi;
39. egyetért a Civil Consulting által készített, a járványos állatbetegségekre vonatkozó, harmonizált költségmegosztási rendszerek lehetőségeiről szóló, 2006. július 25-i megvalósíthatósági előtanulmány következtetéseivel (a Bizottság nevében és a Parlament által a 2004-es költségvetésbe felvett, a fertőző állatbetegségek finanszírozására vonatkozó kísérleti projekt részét képező, az állat-egészségügyre vonatkozó 1995–2004 közötti politika (CAHP) értékelésének, valamint a jövőre vonatkozó alternatíváknak az összefüggésében), amelyek a tagállamok által létrehozott költségmegosztási rendszerek összehangolására szólított fel; megállapítja továbbá, hogy mivel a költségmegosztás együtt jár a felelősségmegosztással, az ilyen rendszerek esetében valamennyi fél – többek között az állattulajdonosok – teljes mértékű részvételére és elkötelezettségére van szükség, továbbá új mechanizmusokat kellene bevezetni, hogy a jelentős politikai kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatalban az érdekeltek is részt vehessenek;

2008. május 22., csütörtök

40. elismeri annak szükségességét, hogy felülvizsgálják a jelenlegi társfinanszírozási eszközöket, azért, hogy lehetővé váljon annak biztosítása, hogy valamennyi szereplő felvállalja felelősségét és részt vállaljon a betegségek kimutatásában és felszámolásában, továbbá hogy elkerüljék a különböző tagállamok gazdálkodói közötti verseny torzulását; felszólít az állatbetegségek jövőbeli társfinanszírozási megállapodások keretében történő osztályozására a betegségek leküzdésére alkalmazandó intézkedések, a közegészségügyi kockázatok és más külső hatások alapján; megjegyzi, hogy az állattulajdonosok tartalékképzési rendszereken alapuló kártérítésének alapjai megerősítik az egyéni és közös felelősséget;

41. teljes mértékben osztja azt a nézetet, hogy a kártalanítási rendszer nem korlátozódhat a járvány kitörésekor levágott állatok tulajdonosainak nyújtott kártalanításra, hanem ezt a gazdák nemzeti vagy regionális állat-egészségügyi alapokhoz való hozzájárulásának csökkentésén alapuló kockázatmegelőzési ösztönzőkkel kell kombinálni, amennyiben a gazdák további kockázatsökkentő intézkedéseket hoznak, ami az állományok felszámolása helyett a (sürgősségi) vakcinázás alkalmazásának előmozdítását is magába foglalná, elismerve, hogy ez a (sürgősségi) vakcinázásban részesült állatok tulajdonosa számára jövedelemgaranciát jelentene; nézete szerint ugyanezen elv a tagállamokra is alkalmazandó kell, hogy legyen, a kockázat mértékének csökkentését célzó ösztönzőként;

42. a haszonállatoknak szánt takarmány szűkös világgazdasági helyzetének fényében elismeri, hogy az európai állattenyésztőknek szükségük van – a halliszen kívül – kiváló minőségű, biztonságos, megfizethető, fehérjetartalmú takarmányra; ugyanakkor hangsúlyozza az elővigyázatossági elv következetes alkalmazásának fontosságát tekintettel az állati eredetű fehérjék – a kérődzők mellett más állatoknak is szánt – takarmányhoz és ennek következtében az élelmiszerláncba történő újbóli hozzáadására, összhangban az új állat-egészségügyi stratégiát vezérlő gondolattal, amely szerint „a gyógyításnál jobb a megelőzés”; rámutat ezért, hogy fokozott erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a kórokozók termelés során történő eltávolítására hatékony ellenőrzési és felügyeleti mechanizmusokat alakítsanak ki, hogy biztosítani lehessen a különböző típusú állati táplálékok nyomon követését, továbbá el lehessen kerülni szennyeződésüket és keveredésüket a behozott, illetve a tagállamokban előállított takarmányban;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a tagállamokban meglévő kártalanítási rendszerek összehasonlító elemzését, és ennek alapján dolgozzon ki egy uniós szintű keretmodellt; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy hatékony költségmegosztási rendszerre vonatkozó jogi keretet a tagállamokban annak biztosítása érdekében, hogy az állatbetegségek felszámolásával kapcsolatos közvetlen költségeket az ágazat is társfinanszírozza;

44. jelzi, hogy a Közösség részéről lényegi hozzájárulásra van szükség az említett nagyobb betegségek tekintetében az egyenlő elbánás és az esélyegyenlőség biztosítása érdekében, amennyiben azok meghaladják az érintett országok és tenyésztők forrásait;

45. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy jelentést nyújt be a takarmány-előállítókra vonatkozó eredményes pénzügyi garanciarendszerrel kapcsolatos lehetőségek meghatározásáról;

46. egyetért azzal, hogy rendelkezzenek az EU jogi keretén belül azon lehetőség támogatásáról, hogy fedezik a nem kizárólag a betegségek megszüntetésére irányuló intézkedésekből adódó közvetett veszteségeket; rámutat arra, hogy a közvetett veszteségek egyes esetekben súlyosabbak lehetnek a közvetlen veszteségeknél, és hogy ennél fogva rendelkezni kell az említett veszteségekkel kapcsolatos kártérítésről; támogatását fejezi ki ennél fogva a tekintetben, hogy a nemzeti biztosítási eszközök állattartók általi létrehozásával kapcsolatban a Közösség több kutatást folytasson; megállapítja azonban, hogy bizonyos esetekben a magánbiztosítás az ilyen veszteségek kezelésének hatékonyabb eszköze lehet;

47. hangsúlyozza, hogy az EU jogszabályai máris jelentős mértékben az OIE/Codex normáinak való megfelelésen alapulnak, és hogy indokolt az említett normáknak való teljes körű megfelelésre való törekvés, valamint az, hogy az EU ösztönözze a saját állat-egészségügyi normáit azok nemzetközi szintű elfogadása céljából; ennél fogva az EU OIE-n belüli tárgyalóerejének növelése céljából támogatja az EU esetleges OIE-tagságát; hangsúlyozza továbbá az érdekeltek ráfordításainak az OIE/Codex szintjén történő megóvásának fontosságát;

48. sürgeti az EU-t, hogy a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO) nemzetközi szinten védje meg magas szintű állat-egészségügyi és állatjóléti normáit az állat-egészségügyi és az állatjóléti normák világszerte történő növelése érdekében; elismeri, hogy az EU termelői az EU hatályos, magasabb szintű normái miatt magasabb költségekkel szembesülnek és védeni kell őket az alacsonyabb szintű normák szerint előállított, behozott állati termékektől;

2008. május 22., csütörtök

49. üdvözli a közösségi szintű exportstratégiára irányuló, javasolt intézkedéseket, és hangsúlyozza, hogy a Bizottság tegyen meg minden erőfeszítést a harmadik országok piacaihoz való hozzáférés javítására és az exportakadályok megszüntetésére;

3. pillér – Állatokkal kapcsolatos veszélymegelőzés, felügyelet és válságkészenlét

50. rámutat annak szükségességére, hogy a gazdaságokban javítani kell a biológiai biztonságot, valamint hogy valamennyi piaci szereplőt ösztönözni kell az állat-egészségügyi normák emelésére, elismerve ugyanakkor, hogy a fertőző betegségek a kisebb és a nagyobb méretű mezőgazdasági üzemekben, azokban a gazdaságokban, ahol az állatokat kedvtelésből tartják, az állatkertekben, a természetvédelmi területeken, a vágóhidakon, valamint az állatszállítás és –továbbítás során egyaránt megjelenhetnek; úgy véli, hogy az olyan intézkedések, mint például az üzemekbe kerülő új állatok elkülönítése, a beteg állatok elkülönítése és a személyek mozgásának korlátozása komoly mértékben befolyásolhatja a betegségek terjedésének korlátozását;

51. rámutat arra, hogy az állatok szabadban történő tartása a különböző tenyésztési rendszerek meghatározó jellemzője, és ez néhány régióban és néhány faj esetén még mindig különösen gyakori; elismeri, hogy ezt a gyakorlatot közpénzekből és az államon keresztül támogatják; rámutat, hogy ez a gyakorlat ellentmondhat a biológiai biztonság céljainak; azon a véleményen van, hogy a gazdálkodóknak a társadalom támogatását kell élvezniük az ilyen típusú állattartással kapcsolatos magasabb állat-egészségügyi kockázattal szembeni biztosításban, valamint hogy az állategészségügy és az állatvédelem terén meglévő politikai célkitűzéseket össze kell hangolni egymással;

52. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági üzemvezetők és a mezőgazdasági üzemekben dolgozó személyzet képzése létfontosságú az állatjólét és az állategészségügy tekintetében; és ennél fogva a képzési és a továbbképzési intézkedések támogatása mellett foglal állást;

53. számít az egyes termelési módszerekhez kötődő kockázatok kategorizálására vonatkozó minőségi irányítási rendszerek elismerésére; meggyőződése, hogy a fogyasztók által előnyben részesített és a biológiai biztonság tekintetében bizonyos problémákat felvető állattartó rendszerek (szabadtartás) biztonságosabbakká tehetőek az azoknak megfelelő irányításon keresztül;

54. úgy véli, hogy a termékek nyomon követése azonosítás és nyilvántartás alapján igen fontos az állat-egészségügy figyelemmel kísérésében és a járványmegelőzésben, valamint az élelmiszerbiztonságban; ezzel összefüggésben támogatja az állatok kötelező elektronikus és DNS-alapú genetikai azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatos intézkedéseket, valamint az állatok mozgásának biztonságos nyomon követésére irányuló átfogó rendszer bevezetését, felhívja azonban a figyelmet egy ilyen rendszer költségeire, különösen a gazdaságilag kedvezőtlen gazdálkodási struktúrák mellett üzemelő mezőgazdasági üzemek esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy azáltal segítsen a mezőgazdasági termelőknek megbirkózni az előírt felszerelések beszerzésével kapcsolatban felmerült magas költségekkel, hogy megteremtse a lehetőséget a tagállamok számára, hogy az ilyen intézkedéseket felvehessék vidékfejlesztési programjaikba;

55. rámutat a tagállamok között az EU azonosítási és nyilvántartási szabályainak be nem tartása miatt leölt szarvasmarhafélék mennyiségében meglévő óriási eltérésekre; várja a Bizottságnak az EU-n belüli ilyen különbségekre vonatkozó magyarázatát;

56. osztja azt a nézetet, hogy a jobb határmenti biológiai biztonság különösen fontos, figyelemmel arra a tényre, hogy az EU a világ legnagyobb élelmiszer-importőre, ideértve az állati termékeket is; úgy véli, hogy – figyelemmel az EU-ba behozott, fertőzőshordozó vagy beteg állatok kockázatára – az EU határain az állat-egészségügyi és egészségügyi ellenőrzéseknek különösen alaposnak és szigorúnak kell lenniük, nem szabad azonban egyszerűen a dokumentumok ellenőrzésére korlátozódniuk, hanem lehetővé kell tenniük annak megállapítását is, hogy az állatokat az uniós jogszabályokban megállapított állatjóléti normákkal összhangban tartották-e;

57. hangsúlyozza a harmadik országokban végzett állat-egészségügyi ellenőrzések fontosságát és kéri, hogy növeljék a Bizottság Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatalának pénzügyi forrásait;

58. nézete szerint az EU határain az állat-egészségügyi és vámügyi ellenőrzésnek különösen szigorúnak kell lennie, figyelemmel az állatok és állati termékek illegális importjának és kereskedelmének megakadályozására, hiszen ezzel kapcsolatosan komoly kockázata áll fenn a betegségek terjesztésének; felhívja ezzel kapcsolatosan a figyelmet az EU külső, köztük annak tengeri határain – különösen az új tagállamokban, az EU-val szomszédos harmadik országokban és a fejlődő országokban – az állat-egészségügyi szolgálatoknak

2008. május 22., csütörtök

nyújtandó szervezési, képzési és pénzügyi segítség szükségességére; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő kommunikációs terveket a polgároknak az állatok és állati termékek magánjellegű behozatalával kapcsolatos kockázatokra vonatkozó tájékoztatása céljából;

59. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a vámszervek, az állat-egészségügyi szolgálatok és az utazásszervezők közötti jobb koordináció biztosítása érdekében hozzanak létre mechanizmusokat, hogy ezek elősegíthessék az együttműködést európai szinten a tagállamok között, valamint a harmadik országokkal;

60. felszólítja a Bizottságot a fejlődő országokkal folytatott együttműködésének jelentős fokozására azzal, hogy technikai segítséget nyújt számukra egyrészt azért, hogy segítsen nekik megfelelni az uniós egészségügyi normáknak, másfelől pedig azért, hogy csökkentse az állatbetegségek ezen országokból az EU-ba történő terjedésének kockázatát; úgy véli, hogy a harmadik országokkal folytatott állat-egészségügyi együttműködés terén az EU-val szomszédos országoknak prioritást kell élvezniük;

61. hangsúlyozza az állat-egészségügyi felügyelet válsághelyzetben és a válsághelyzetek megelőzésében játszott fontosságát, a korai előrejelzés és az állatokkal kapcsolatos veszélyek azonnali kiszűrése tekintetében; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az állategészségügyi szakemberek által rendszeresen nem látogatott mezőgazdasági üzemek ellenőrzési rendszerének esetleges bevezetését;

62. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a gazdasági szereplők, az állategészségügyi szakma képviselői és asszisztenseik, az ellenőrző szervek és más illetékes hatóságok hatékony képzést kapjanak, amely lehetővé teszi számukra, hogy azonnal kiszűrjék az állatokkal kapcsolatos veszélyeket, illetve kapjanak aktuális tájékoztatást az állatorvosi képzés uniós minimumszabályairól; hangsúlyozza továbbá az ilyen képzés uniós szintű támogatásának szükségességét, az e területen működő iskolai és egyetemi programok lehető leggyorsabb összehangolását biztosító intézkedésekkel együtt; e tekintetben javasolja, hogy az állatorvosi iskolák európai akkreditációs rendszere segíthetne az állatorvosi oktatás magas szintjére vonatkozó célkitűzés elérésében;

63. erőteljesen támogatja (a mind gyógyító, mind megelőző) sürgősségi vakcinázás használatának fokozását biztosító intézkedéseket, amelyeknek eredményesebb járványmegelőzést és -visszaszorítást kell eredményezniük a járványfelszámolási műveletek keretében; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy egy eredményes vakcinázási rendszer bevezetéséhez a vakcinázott állatok tulajdonosai számára jövedelemgaranciákat kell biztosítani, mivel ők a vakcinázott állatokból származó termékek eladása során problémákkal szembesülhetnek, megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani a használatra való ösztönzés, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a vakcinált állatokból származó termékek nem tartoznak korlátozás alá; létfontosságúnak tartja továbbá, hogy bővítsék az EU oltóanyagbankjait; emellett úgy véli, hogy minden olyan intézkedést alkalmazni kell, amely segíthet a levágott és ártalmatlanított egészséges állatok számának csökkentésében (mint például olyan vizsgálatok, amelyek bizonyítják, hogy az állatok kórokozóktól mentesek, lehetővé téve ezzel a rendes levágást);

64. támogatja a valamennyi lényeges fajra és betegségre vonatkozó vakcinázási stratégiák kialakítását;

65. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a vakcinázott állatokból származó termékek megkülönböztetésmentes forgalmazásának biztosítására, amelynek hiánya eddig óriási visszatartó erőt jelentett a tekintetben, hogy a vakcinázást a ragályos állatbetegségek terjedése elleni küzdelem eszközeként használják; felszólít többek között a vakcinázott állatokból származó termékek fogyasztók számára való megjelölésének tilalmára, a vakcinázott állatokból származó termékek veszélytelenségére vonatkozó hatékony, nyilvános kommunikációs stratégiákra, valamint a kormányok, a mezőgazdasági termelői szervezetek, a fogyasztói szervezetek, a kiskereskedői és a kereskedői szereplők között a vakcinázott állatokból származó termékek szabad forgalmazásáról szóló egyezmények megkötésére;

66. nézete szerint a válságfenyegetettségre reagáló intézkedésekkel összefüggésben létfontosságú annak biztosítása, hogy szakosodott tudás és humánus eszközök álljanak rendelkezésre az állatok szükséges levágásának elvégzéséhez, amelyek révén ezek megkímélhetők a szükségtelen szenvedéstől, elismerve, hogy ezek élő, érző lények;

67. rámutat arra, hogy az állatgyógyászati készítmények és az állatoknak szánt vakcinák az állategészségügy elemét képezik, és a Bizottságban ennek megfelelően kell átszervezni a feladatokat;

2008. május 22., csütörtök

4. pillér – Tudomány, innováció és kutatás

68. hangsúlyozza, hogy a tudományos kutatás létfontosságú szerepet játszik az állat-egészségügyi rendszerekben, mivel lehetővé teszi a fejlődést, különösen az állatbetegségek nyomon követése, diagnosztizálása és ellenőrzése, a kockázatelemzés, a vakcinák és tesztek, valamint hatékony kezelési módszerek kifejlesztése terén, amelyeknek tudományos ismeretekre kell alapulniuk; ezzel összefüggésben emlékeztet a Parlamentnek az EU 2008. évi költségvetéséhez fűzött módosítására, amellyel növelték a (marker-) vakcinák és vizsgálati módszerek kifejlesztésére szánt előirányzatokat; a Bizottságot e megnövelt előirányzatok hatékony felhasználására szólítja fel;

69. felhívja a figyelmet, hogy részletes tudományos kutatást kell végezni arról, milyen hatással vannak a takarmányok az állatok egészségére és közvetve az emberi egészségre;

70. úgy véli, hogy az állategészségügy és az állatjólét területén a hetedik kutatási keretprogram keretében végzett kutatás és az egyéb, nemzeti és uniós szinten végzett kutatás hozzájárul a hatékonyabb állat-egészségügyi fellépéshez;

71. rámutat annak szükségességére, hogy erősítsék meg az állatbetegségekkel foglalkozó közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok hálózatát, kiemelve a már meglévő hálózatokat, és egyetért abban, hogy olyan, tudományosan egységes tesztelési módszereket kellene alkalmazni, amelyek „kereskedelmi szempontból kompatibilisek”, (az OIE és harmadik országok kereskedelmi partnerei hitelesítették és elfogadták);

72. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy összegyűjtsék az állategészségügyre és állatjólétre vonatkozó tudományos információkat, és rámutat az ERANET és az Európai Technológiai Platform a Globális Állategészségügyért (European Technology Platform for Global Animal Health, ETPGAH) információs platformok kialakításának szükségességére; azt javasolja, hogy az új és továbbfejlesztett diagnosztikai módszerek (pl. PCR) előnyeit és hátrányait jobban kell kommunikálni, és azokat az állatok és emberek javára kell felhasználni, mind az állatok védelme, mind pedig világszerte az emberek számára a biztonságos élelmiszerellátás biztosítása céljából, különösen az újabb tagállamokban;

73. hangsúlyozza a fogyasztók felé irányuló kommunikáció fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy értsék azokat a módokat, amelyek révén az állatbetegségek terjednek, valamint azok óriási hatását, és így a biztonságos élelmiszerelellátással való ellátással kapcsolatos jelentőségüket;

74. határozott meggyőződése, hogy az állatok gazdasági célú klónozását be kell tiltani;

75. aggasztónak ítéli meg, hogy az európai szabványokat aláaknázhathatja az olyan harmadik országokból származó behozatal, amelyek gazdálkodóinak nem azonos állategészségügyi és állatjóléti követelményeket kell teljesíteniük; felkéri a Bizottságot, hogy tárjon fel módokat arra, hogy az ilyen harmadik országoktól származó verseny ellen védelmet találjanak, köztük az importintézkedések vizsgálatával, illetve azáltal, hogy az ügyet vitára terjesztik az illetékes WTO-fórumokon;

76. úgy véli, hogy a kizárólag száj- és körömfájásmentes szarvasmarhából származó brazil húskészítmények behozatalát biztosító intézkedések meghozatalában bekövetkezett késedelem azzal járhat, hogy aláaknázza a nyilvánosságnak az uniós állat-egészségügyi rendszerbe vetett bizalmát;

77. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a WTO-tárgyalások eredménye ne aknázza alá azt, hogy az európai gazdálkodók képesek legyenek az állat-egészségügyi és állatjóléti szabványok fenntartására és továbbfejlesztésére; úgy véli, hogy az importált termékeknek az európai termékekkel azonos követelmények alá rendelésének lehetsége lényeges tényező a tárgyalások kiegyensúlyozott eredményének biztosítása tekintetében;

78. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a tojás érzékeny termékként való kijelölését a WTO-tárgyalások eredményeként azért, hogy védelmezze a gazdálkodás e területén az állategészségügy és állatjólét kérdésében elért előrehaladást;

79. aggodalommal tölti el az a növekvő számú bizonyíték, amely az élő madarak és szárnyas termékek egyre kiterjedtebb nemzetközi kereskedelmét az olyan betegségek kifejlődéséhez és terjedéséhez köti, mint a madárinfluenza; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e bizonyítékokat, és szükség szerint terjesszen elő megfelelő szakpolitikai javaslatokat;

2008. május 22., csütörtök

80. üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy tiszteletben tartja az egészségügyre és növény-egészségügyre vonatkozó WTO kötelezettségvállalásokat, úgy véli azonban, hogy ez nem zárhatja ki a szigorúbb védelmi szabványokhoz vezető intézkedések bevezetésének – az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-megállapodás alapján kifejezetten engedélyezett – lehetőségét, amennyiben ezek kellően tudományosan indokoltak; úgy véli továbbá, hogy fontos ösztönözni ezen intézkedések elfogadását nemzetközi szinten a javuló konvergencia biztosítása érdekében;

81. úgy véli, hogy az Indiával, Koreával és a délkelet-ázsiai országokkal kötendő új szabad kereskedelmi megállapodásoknak tartalmazniuk kellene egy kiegyensúlyozott fejezetet az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésekről, illetve az állategészségügyről;

82. felhívja a Bizottságot, hogy az állategészségügyet és állatjólétet foglalja bele minden fejlesztési programjába a belső állásponttal való összeegyeztethetőség elérése érdekében, és terjessze ki e politikák előnyeit a partnerországokra.

83. sürgeti a Bizottságot, hogy írjon alá állategészségügyi jegyzőkönyveket olyan potenciális exportpiacokkal, mint például Kína.

*
* *

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Aarhushi egyezményben részes felek harmadik tanácskozásán követendő EU stratégia

P6_TA(2008)0236

Az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása az Aarhushi egyezményben részes felek a lettországi Rigában tartandó harmadik tanácskozásán követendő EU stratégiáról

(2009/C 279 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998. június 25-i Aarhushi egyezményre, valamint a részes felek a lettországi Rigában 2008. június 11. és 13. között tartandó közelgő találkozására (MOP 3),
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által előterjesztett B6–0157/2008 számú szóbeli választ igénylő kérdésre,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Aarhushi egyezmény 2001. október 30-án lépett hatályba;
- B. mivel az egyezmény 2008 júniusában lesz tízéves;
- C. mivel az Aarhushi egyezményt az Európai Közösség 2005. február 17-én ratifikálta ⁽¹⁾ és egy kivétellel mindegyik tagállam külön is ratifikálta;
- D. mivel ezidáig az Aarhushi egyezményhez 41 részes állam csatlakozott;

⁽¹⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL L 124., 2005.5.17., 1. o.).